

”Kongo” på Teater Albatross gästspelar på Teater Pero, Stockholm

Dagens Nyheter 2009-04-25

Liknar inget annat. Bisarra och fantastiska bilder när skådespeleri och scenbild förenas i ”Kongo”.

Teater Albatross liknar ingen annan. I dess experimentverkstad i Tokalynga, Halland, går estetiken hand i hand med solidariteten – eller snarare: de smälter samman till en alldeles egen framställningskonst. En blandning av berättarteater, udda, expressiva dans- och mimformer och musik, och med en märklig, otvungen och till synes naiv närhet till det skildrade som Albatross också är helt ensam om.

Detta kan upplevas i ”Kongo”, som hade urpremiär på Teater Pero på torsdagskvällen. Med vit krita på svart tavla står landets historia skriven. På golvet finns dockor och collage-statyer i afrikansk stil, utstrålade av en vilken sorg. Robert Jakobsson och Carl Johan Kilborn spelar upp erövrarnas arrogans och blindhet: två vita män i fäna kostymer ser i Kongo bara vad deras egen självbild tillåter dem att se. Särskilt Carl Johan Kilborn är skamligt rolig som gudsnådelig predikant och paroxystiskt sexualförnekande missionär.

De gestaltar också afrikanernas förvåning inför människorna som kom, ”med hovar i stället för fötter” för att med psalmsång och gevär tvinga på dem ett annat sätt att leva.

Ett ögonblick undrar jag om Albatross bara ger oss en ny variant av kolonialt europeiskt tänkande. Men sen drabbas jag ändå av den ogarderade inlevelsen i hur människorna överrumplas när historien föser dem framför sig, tvingar dem till omöjliga val eller gör dem till offer respektive förövre. Då och då förenas skådespeleri och scenbild i bisarra och fantastiska bilder som för tankarna till den sydafrikanske konstnären William Kentridges antikoloniala verk.

Fram till på måndag pågår på Albatross den afrikanska teaterfestival som förutom ”Kongo” innehåller ytterligare två pjäser, ”Bortom havet” och ”Mary Kingsley”.

Ingegärd Waaranperä